

Krzysztof Walenta, Paweł Mann

Złotów, pow. Złotów

Informator Archeologiczny : badania 1, 308-310

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wymiary 3,60 x 2,50 m oraz 6,60 x 4,50 m. W przekroju miały one kształt nieckowaty i zalegały w calu do głębokości 1,20 m. Trzeci budynek odsłonięto i wyeksplorowane częściowo, w partii przebadanej miał on zarys wydłużonego, regularnego prostokąta o szerokości 2,50 - 3,0 m i długość 27 m.

Wypełnisko budynku stanowiła tłusta próchnica barwy ciemno-brunatnej, o konsystencji sbitej, głębokość jego zalegania wahała się od 0,50 do 1 m. Inwentarz ruchomy stanowiły dość liczne fragmenty naczyń glinianych, nóż żelazny oraz kości zwierzęce. Planowana kontynuacja badań na tym stanowisku zapewne pozwoli wyjaśnić funkcję omawianego budynku oraz uściślić jego chronologię.

Z Ł O T Ó W ,
pow. Złotów

Konserwator Zabytków Archeo-
logicznych w Koszalinie

Badania prowadzili mgr Krzysztof Walenta i Paweł Mann, w okresie od dn. 19.VII. do dn. 2.VIII, finansował WKZ w Koszalinie.

Ratownicze prace wykopaliskowe na stanowisku 5 prowadzone były równoległe do badań zabezpieczających na stanowisku 4.

Stanowisko 5 odkryte zostało jesienią 1966 roku. Natrafiono wówczas w odległości około 80 - 100 m na północny wschód od stanowiska 4 na liczne ułamki naczyń wczesnośredniowiecznych. A szczegółowa penetracja wykazała istnienie śladów rozległej osady wczesnośredniowiecznej. Zasięg występowania materiału archeologicznego wahał się w promieniu do 100 metrów.

Stanowisko zajmuje piaszczystą wyniosłość morenową przy południowym brzegu jeziora Zaleskiego. Intensywne i długotrwałe prace polowe w znacznym stopniu naruszyły płytko zalegające tu obiekty.

Rezultatem akcji wykopaliskowej było odsłonięcie 8 jam, które występowały bardzo płytko tuż pod 20-centymetrową warstwą orną. W rzucie poziomym posiadały kształt w przybliżeniu owalny o wymiarach wahających się w granicach od 1 x 1 m (jama nr 7) do 2,6 m x 3,1 m (jama nr 5) i miąższości dochodzącej do 1,10 m (jama nr 5). Tylko jama nr 8 posiadała kształt nieregularnie nerkowaty o średnicy 4 m x 2,8 m i maksymalnej miąższości 0,66 m.

Wypełnisko jam stanowił ciemnobrunatny piasek próchniczny z dużą zawartością węgla drzewnych i czarnej spalenizny, kamieni polnych noszących ślady działania ognia, polepy, kości zwierzęcych oraz liczne ułamki ceramiki niekiedy także wtórnie przepalanej. Jedynie jama nr 2 nie zawierała żadnego materiału zabytkowego.

Bardzo ciekawa okazała się jama nr 3 w której układ kamieni i polepy ze śladami odcisków kamieni oraz obecność zwartego pokładu węgla drzewnego wskazywałaby, iż jest to zniszczony piec. Bardzo liczne ułamki ceramiki wystąpiły w jamie nr 5. Uzyskano z niej przeszło 1500 fragmentów. Równie interesująca była jama nr 8, której wielkość i zarys w przekroju pionowym z bardzo dobrze zachowanym paleniskiem w partii spągowej i bogaty materiał zabytkowy wskazywałyby, że był to obiekt typu mieszkalnego.

W materiale ceramicznym przeważają fragmenty naczyń górą obtaczanych z bogatym i bardzo różnorodnym ornamentem zdobni-

czym (linia falista, kłobki poziome, ornament stempelkowy).

Chronologię osady w oparciu o materiał ceramiczny można roboczo wyznaczyć na I-XII wiek.

Obiekt zakwalifikowany do dalszych prac wykopaliskowych.

Z W O L A D U Ż A ,
pow. Garwolin

Zakład Polskiego Atlasu
Archeologicznego IHKM PAN.

Badania prowadziła mgr Ludmiła Paderewska, finansował -
Zakład Polskiego Atlasu Archeologicznego IHKM PAN.

Przeprowadzono badania sondażowe na rozległym grodzisku
dwudzielnym, bardzo silnie zniszczonym. Odkryto niktłe nawarst-
wienia osadnicze z XI w. m.in. w postaci ziemianki, zawierające
minimalne ilości typowej ceramiki. W przekopie wałowym stwier-
dzono ślady bliżej nieokreślonej konstrukcji drewnianej.

Z E L K O W O - Z G O J E W O
-Zoruchowo, pow. Słupsk
(dorzecze rz.Łupawy)

Oddział Archeologiczny
Muzeum Pomorza Środkowego
w Koszalinie

Badania pod kier. mgr Mariana Sikory, finansowało Muzeum
Pomorza Środkowego.

Przeprowadzono badania powierzchniowe w dorzeczu rzeki
Łupawy, pomiędzy wsiami - Zelkowo-Zgojewo i Zoruchowo. Dorze-
cze Łupawy stanowi dość rozległe tereny bagienno-zalawowe. Te-